

Cătălin Lungu

Pescărușul Tomis

Editura PROILAVIA

Brăila

2026

Pe o stâncă, lângă mare,
Stă semeț privînd în zare
Farul cel bătrîn de ani.
Străjuiește și veghează ca un astru-lumînare!

E nădejde pentru prieteni,
Marinari, bărci și vapoare,
Așternându-le pe drumuri, ce pot fi înșelătoare,
O potecă de lumină, de speranță dătătoare.

Pe sub scara care urcă voinicește către far,
E un cuib care primește, doar un singur locatar.
Spuma mării poartă în pene și, în ochi, lumini de stea.
Printre nori poznaș țâșnește, parcă-i fulger-armăsar!

Se aruncă după un pește și se înalță, apoi, spre cer,
Către orizont privește,
Privêghind peste întinderi, ca un mândru grănicer.
Pescărușul Tomis – e al farului copil și un strașnic cavăler!

El e grabnic ajutor și e înfiat fecior,
Al paznicului de la far: marinarului Matei.
Bătrânul căpitan de vâs, născut aici, pe malul apei,
Veghează zi și noapte, Marea. Pentru că este întotdeauna altfel, dumneaei!

O nouă zi se naște peste ape
Și o rază jucăușă, al nopții întuneric rupe.
Pe pleoapele lui Tomis lumina se așază
Iar somnul lin și dulce, acumă stă să-i scape.